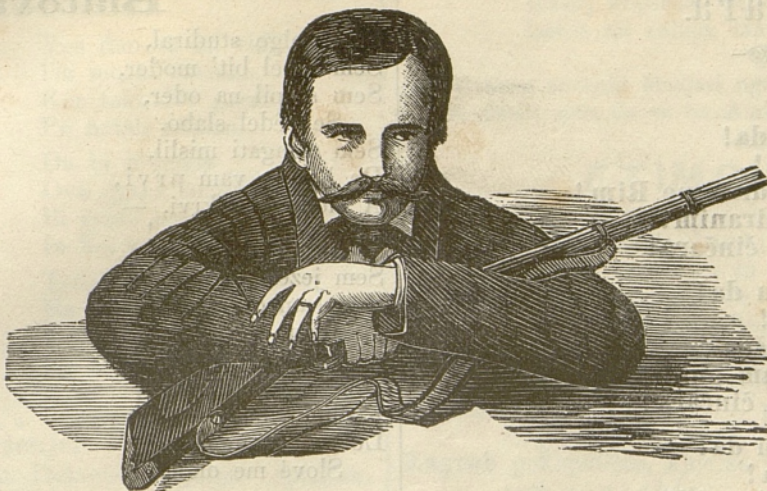

Slovenci!

Ne udajmo se!!

Živio!!!

Slavjani!

Zjedinito se!!

Živio!!!

JURI S PUŠO.

Dolgočasen list — za Lahone, Nemškutarje i druge nerodne ljudi.

Strela udri iz višine — Izdajalca domovine! —

JURI S PUŠO zabavlja vsako drugo in zadnjo nedeljo v mesecu. — Ako bi utegnola Policija kako število konfiscirati, — pa saj imamo tiskovno svobodo!

JURI S PUŠO velja veliko, ali pošiljamo ga po vsi avstrijski deželi le za malo denarjev, i sicer celo leto za 1 f. 20 kr., 6 mesecev za 60 i četrť leta za 30 kr.

JURI S PUŠO se dobiva v Trstu: pri knjigarju Münstru, in v tobakarni nasproti c. kr. pošte. — Za 5 kr. ga lahko vsakdo, še Lahon! — v žep vtakne.

Dežman gobe študira.

ZDRAVICA.

(Zložena za nektare naše domorodce.)

Oh! jokajo se milijoni,
Da eden le se veseli!
Boris Miran.

Dežman: Te proklete gobe! Vse so strupene. Zato je ljudstvo tako divje, ker jih je jedlo!

Kranjski.

Naj najde vsak čitatelj moje ode
Zobmi škripaje drugi stih si: —
Kdo tajna pota bi spoznal osode
Nemile, ki Te je zadela —?
In kdo ne vé da brez ikake škode
Nekter nasprotnik Tvoj bi padel —!

Junak ki mrtvega Te še prebôde,
Odpusti mu cenó junaštvo —!
Al dan osvete le napočil bode
Osvete Tvoje smrti vbogi —!
Zató mi dajte srago svete vode,
Da grob Ti pokropim, nedolžni —!

„Ubi bene, ibi patria,“
Pač resničen je pregovor tá!
Kjer pogače se dobé medéne,
Kjer jedó klobase se meséne
Ino toči vince se sladkó —
Tamkej mi se radi sučemo!

„Ubi bene, ibi patria,“
Pač resničen je pregovor tá!
Kaj nam mar napredek je naroda,
Kaj skrbi njegova nas osoda!
Kmet naj smeje se, al' pa solzí,
Da le za nas dela in trpí!

„Ubi bene, ibi patria,“
Pač resničen je pregovor tá!
Namen brati med imá bučela,
Kmet pa vstvarjen je, da za nas dela,
In kar on prisluži si trdó,
Mi napravimo mu prav lepó!

„Ubi bene, ibi patria,“
Pač resničen je pregovor tá!
Dandanes je taka že navada,
Da neumnež vedno kruha strada;
Kmet naš lačen trudi se za nas,
Mi pa tú imamo kratek čas!

„Ubi bene, ibi patria,“
Pač resničen je pregovor tá!
Živi Bog te dolgo, národ krasni,
Ali glave naj ti nikdar ne razjasni,
Kajti, če bi ti nas prav spoznal,
Bi zdaj pili zadnji ga bokal!

Filodemus.

Činčara.

—o—

Hokuspokus, i pin da!
Činčarara činčara!
Zmagal ni ne dim, ne Rim!
Slava penzioniranim!
Činčarara, činčara!

Hokuspokus, i pin da!
Činčarara činčara!
Smo očaki skušeni,
Um iz buče nam puhti!
Činčarara, činčara!

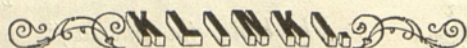
Hokuspokus, i pin da!
Činčarara činčara!
Svoboda ne gré jurč! —
Dans je sreča, jutri Gluč!
Činčarara činčara!

Hokuspokus, i pin da!
Činčarara činčara!
Kmetje so prikajenci!
Mesto ni za pauernkri!
Činčarara činčara!

Hokuspokus, i pin da!
Činčarara činčara!
Paragrafje nas branó!
Sablje za nas švingajo!
Činčarara činčara!

Hokuspokus, i pin da!
Činčarara činčara!
Dobri smo za leta tri,
Če se kaj ne polomi!
Činčarara činčara!

Zepel Kmet.

Oj! oj!! oj!!!

Oj! nemški sem pisal,
In nemški sem bral,
Od jutra do noči,
Za Nemce sem stal.

Oj! turnnari nemški
So mučili me,
Dokler sem še imel
Jaz mlade noge.

Oj! z nemško podkovo
Sem jaz podkovan,
Slovenec sem rojen
Pa nisem Slovan.

Oj! nemška kultura,
Za te jaz gorim,
Za te jaz umerjem,
Za te jaz živim.

Oj! kadar že v grobu
Bom mrtel ležal,
Se ondi bom sladko
O nemštvu sanjal!

A. B-t-č.

Das H i n ü b e r schießen wär' schon recht, wenn nur das
H e r ü b e r schießen nicht wär', so rekli brnski turnnari v Bistrici.

Nikdar ne bom pozabil
Poslanca Tomana,
Ki vedno me je vabil:
Tje v rajhsrat pojdiva!

Po Beču sem hodil
Dekleta lovil,
Sem mrež'co nastavil —
Poslanca dobil.

Svetic.

Beust.

Ti šmentani Dunaj,
Kaj čnda v seb' ima,
So tú delegac'je —
Oh kaj je pa doma.

Svetic.

Klič.

„Hautmansaft ukaže, da je prepovedano klicati: Živio!“
Na to zavkliknejo vsi poslušalci: „Živio! Živio!“

Sobelberger, Ausrujer.

Blatovasnik.

Sem dolgo studiral,
Sem hotel bit' moder,
Sem stopil na oder,
Se védel slabó.
Sem zmagati mislil,
Da bodem vam prvi,
A zloidi je v krvi, —
Spoznali me so!

Sem jezen sam nase,
Sem samec na svetu!
Nagajam po letu,
Po zimi še bolj!
Sem vodja lesjakom,
Krčim kakor sraka,
Le vendar možaka
Slové me okol!

Za Švabele delam
Le zanje se trudim;
Ne z lepim, ne s hudim
Se vrnil ne bom!
Da le nadlegujem
Domačim pokvekam,
Na zobe jim rekam,
Da zmamo bo lom!

Na zadnje še Švabe
Za norce le imam, —
Jim malo prikimam,
Za mano tekó!
Da kdo me ne vkrade
Je sreča največa,
Da dva polikveča
Pred sobo dadó.

Je dobro mi znano,
S kom imam ravnati,
Nikogar se bati,
Ker nima srcá!
A ko dualizma
Dežela bo sita,
Poberem kopita,
Grem unkraj morja!

Podžupanski.

Zboru.

Mi se ne vrnemo več k tebi, ker pri vsej oportunisti
ne najdemo ljudske sreče v tebi. Sveča-Tomanski.

Senzačne novice.

V Krakovu je policija dobila v karmelitskem
klostru zaprto — nuno.

Dasiravno na Češkem vedo narodnjaki, da bodo pri
volitvah zmagali, so vendar agitacije vrle, žive — z vladne
strani.

Pod rusko vlado so se vprli Kirgiz^z zavoljo laži, ki
jih sipljejo v njih — nemški listi.

Prezident Grant je pisal Gorčakovu pismo, v
kterem se pritoži zavoljo — prevelikega prijateljstva.

Negotove novice.

Napoleon se je odpovedal vlade.

Palacki je Dežmana pismeno prosil, naj mu
razloži, kako človek najlože renegat postane.

Doktor Smolka namerava sklicati tabor, v katerem
bo Ziemielkovskovo politiko zagovarjal.

Poljakom je dovoljeno 300letnico ljubljinske unije
praznovati.

„Slovenski narod“ je postal vladni list.

Slov. oportunci ne pojdejo več v državni zbor.

Cehi so odstopili od svojega zgodovinskega prava.

Andraši je znorel.

Sultan Abdul-Aziz se je pokristjanil.

Ruska je napovedala vojsko Avstriji.

Doktor Confucius.

(11. glava 1—13. vrste.)

Bila je v konstitucionalnem društvu beseda, i beseda je
bila pri Dežmanu i Dežman je bila beseda. Ona je bila v začetku
pri Dežmanu. Vse je po njej storjeno, i brez nje ni nič storjenega,
kar je storjeno. Bilo je v njej življenje, i življenje je bila luč
liberalizma. I luč je Slovincem svetila, Slovenci pa je niso
zapopadli. Bil je človek, poslanec liberalizma, ime mu je bilo
Heinrich. On je prišel zavoljo spričevanja, da bi spričeval o
liberalizmu, da bi se vsi spreobrnili po njem. On ni bil luč,
ker je bil poslan, da bi pričeval o luči. Bila je pa prava luč,
která razsvetluje vsacega človeka, pridsega v konstitucionalno
društvo. V Sloveniji je bil in ona se je zbudila po njem,
Ljubljana ga pa ni hotela spoznati. Prišel je k Slovincem,
Slovenci pa ga niso sprejeli. Tem pa, kateri so ga sprejeli,
verujočim v liberalizem, je dal privilegijo biti konstitucionalni
otročiči, kateri niso Slovenci, ne Rusi, ne Panslavisti, nego
liberalci po rodu. I beseda je bila polna liberalnega duha, i
mi smo videli blamaže njene, blamaže v svoji vrsti edinega
renegata.

Mefistofeles.

Sem bistre glavice
In zvit kakor rog;
Enake lisice
Ni daleč okrog.

Slovence in Nemce
Za norce imam,
Ker revniše šemce
Pod solncem ne znam.

Obema se ližem,
Vesela me sta;
Pa kader ju grizem,
Zdivjata oba.

Ves dan se mi vidi
Da moški ravnám,
Ker taki dve gnjidi
Po notah podám.

Da bi li imela
Dva grana možgan,
Bi mene prijela,
In koj sem razdjan!

Tedaj me ne briga
Na svetu nič ne,
Ker ni ga in ni ga,
Da strasil bi me!

Dežmanski.

Svarjenje.

Županje, ki empfangajo Dekrete v ptujih šprahah,
dobodo križec — na hrbet!

Kravjodolinc.

Kaj je bolje!

(Stara pesem mladega Nemca.)

Oj, oj Slavjan moj!
Vsaki Nemec gospod tvoj.

Daj, daj novce daj!
Znan ti je naš običaj.

Nam, nam ni živet',
Če nam nečeš novcev štet'.

Daj, daj novce daj —
Prodaj kravco, nam vse daj!

Cvenk, cvenk prosimo,
Ker kulturo trosimo.

Ne ne le zato,
Ker gospodski smo močno.

Ak, ak nam vse daš,
Bodeš ljubi naš pajdaš.

Vse, vse hočemo,
Povrniti z — nemščino.

Le, le novce daj,
Potle pojdeš v nemški raj.

Ak, ak pa ne daš,
Brže bolje, kar imaš,

Da, da prej bi vrat
Nemški kinčal ti komat,

Boš, boš o Slavjan!
Ostal vedno zanič'van.

Oj, oj bolje je,
Nemcem dati novce vse!?

Lahom.

Po Slovenji lepi tečejo vam sline,
Toda nij še grozdje tisto dozorelo,
Ki je previsoko lisici viselo.
Sadje, ki nij zrelo, naredi skomine.

Odpadnikom.

„Renegat“, „odpadnik“, „izrod“, „izdajica“,
„Rodataj“, „apostat“, „hulja“, „kukavica“,
Vse preslabe so besede
Za vas izdajalce blede!

Hujša vam imena bomo dali
In odslej vas „dežman“, „kljun“ psovali.

Ljubljanski kmetje.

Kakó je to da trombe glas
Še vsaki čas veséli nas?
A bobna votlo ropotanje
Glasi se nam kot zabavljanje!?

Svobodni švicar Viljem Tel
Bi vam to najbolj razodél.

Ustavni okvir.

Ustava vaša nam ne zadostuje,
Zató k nam tu je samo se ponuje.
Denite pravo vstavo v prav okvir,
I sè Slovani naredite mir,
In koj bo nehal ves prepír.

Empfangsbefätigung über eine metale . . . . .

Taborske svetinje vi lovite,
Dobro! vladi treba srebrnine.
Pa se vendarle hudó motite,
Kajti prav priproste so kovine.

Isasa, hopsasa, danes so tu delegac'je.
Letos mi rajajo, lan' so jokali po mačje.

A. Hrvatom so neki Madjari ogromno število železnic obljubili.
B. To samo zato, da se bo Andraši lože v Krapino pripeljal.

ETIMOLOGIJA.

Jéžica, tú so se turnarjem lasje jéžili.
Jančje-Vevče, boljše Jančje-Volčje, tam so janci volke zapodili, tú so volki jance mesarili.
Slovenija, domovina Slovencev, koje Dežman ne imenuje brez da bi rekel *salva venia*.
Schweineland je postala krajnska dežela, od kar je prof. Schweinrich vanjo prišel.
Tricorno je taljanska gora, pa le zató, ker taljanom — roge kaže.
Zagreb pokopališče, kjer se je neodvislost trojedne kraljevine zagrébla.

DOPISI.

Iz tržaške okolice. Hrabri „Juri s pušo!“ Vem, da ti streljiva ne manjka, poglej tedaj včasih tudi malo po Rocolju. Saj ni daleč. Le mimogredé si lahko torbico z marsikterim ocvirkom nabaseš. Undan je nek trd Lah tička nosil, ki mu je prelepó „eveva, eveva Etalje!“ pel. Dopadel mi je mož tako, da ti priporočam, vzemi ga prihodnjíc seboj na lov. Evo nekoliko črtic o njem: Slavni g. tčakov je sin magistratnega beriča. On je bil popred Slovenec, a v novejšem veku je Lah, trd Lah. Glejte, on ima premudro bučo za Slovence, tedaj je Lah. Lahi sami napredujejo, oni so liberi piš.nak! pansat — ne vem že kako, ker jih ne umejem, aha! zdaj jo imam — pensatori se jim pravi. To so ti ki ne verujejo nikomur nič. Tudi če jim v oči poveš, da gotovo ne vedó, kaj se pensirati pravi, ti ne bodo verovali. Ker so liberi, lahko mislijo, da jih za osla imaš. E Lahi imajo zvite butice, oni sami vedo, da se progredirati pravi: prav nič ne verovati pa preklinjati vse, kar je sveto. Le kmetje še, ti tepci, še govore po stari šegi. A dandanas ni mož progresa, komur ne teče gladko „porco, m...., morte ai . . . .“ Vse to je kmalo tčakov razvidel, i za tegadelj je Lah, noče se nič več zmeniti za kmete, slovenski jezik je pretrd, nij za tčaka. Na pr. kaj se lepše pa sladkeje glasi: „pojdi z Bogom“ ali pa „va in malora“? Hočete da bo tčakov sciavo, ko zna tako fajn parlariti „ši 'mpr koši“? On je Lah, ter sme razsajati in preklinjati, kadar ga je drago, tudi po noči ob devetih, desetih, i še pozneje po Rocolju, posebno ko se je Bog ve kje v mestu laškega gajsta prav po božje nasrkal. Njemu, kot trdemu Lahu, menda boste branili rijoveti: „eveva Etalje!“ Ta bi bila lepa! Kaj bi počela vboga Italija, ko bi ji tčakov „eveva“ ne vpil? Vsaj morda zna še tudi on kdaj berič biti, že zarad tega, ker je Lah!!

Radoljica. Pred enim tedni se pripeljeta dva ljubljanska nemškutarja (g. Stedry in g. Plavec mlajši) na gorensko, in pri tej priložnosti gresta ta dva gospodka tudi v Polče k Jernejcu na kaplico poštenega dolenca, kterege se prav po blaženi staro germanski navadi navlečeta. Ko se tedaj odpeljeta proti Begnam, začne se ima v glavi vrtiti ali pa sanjati, zadosti, eden teh junakov iz jančjega gutheulskega bega izdere pri lepem dnevu revolver iz zepa ter ga napne i se tako dalje pelje. Prišedši v Begne, še i še pijeta in sicer toliko časa, da je šlo iz želodca po tisti poti nazaj, po kateri sta gospoda v želodec tlačila, in sicer tako, da še danes po turnerjih jako smrdi. Živila ljubljanska „inteligencija“!

S. F. M.

Iz **Varaždina**. Čujemo, da bode „Zvekanu“ i „Hrvat“ Rauch založnik, in da jih bode vredoval g. Manasteriotti, mož, ki je izvrstno vredoval „Hrvatske Novine“. — Ves Varaždin od veselja poskakuje, da dobimo železnico. Tukaj bode glavna postaja, njeni glavar pa bode stanoval — ne vem zakaj — v Sračincu. Pravijo, da se bode hiša pod št. 52 v „Franjevačkoj ulici“ podrla i na tistem mestu sezidal kolosalni kolodvor, kakvega še svet ni videl. Mesto hlapona bodo drveni konji. Za vse to se imamo Varaždinci zahvaliti prvemu našemu domorodcu (!) ministru Kolomanu Bedekovichu. Je li na svetu srečnejše mesto, nego je naš grad Varaždin? Mislim, ne!

Juri Strelec.

Če še je prostora kaj
Hvali se očitno naj
Možek ki vsa čast mu gre
Zlog čednostni njegove. —

Juri Strelec zove se
Možek modre glavičice
Doma 'z vasi Mihovske
Blizo Ričetmeksike.

Ker vsak sosed dobro zna
Da cent slame v glav' ima
Mu za šalo vsak stori
Kar se kolj mu dobro zdi.

Toraj tudi je enkrat
Poslal nekdo mu „plakat“
Namreč „Spušo Jurija“,
Češ, da si pregleda ga.

Ko pa Strelec list dobi
Prav debelo ga gleda
Ker na pravi strani vže,
Bilo njega je ime.

Grozno srce tere mu
Skor ne da mu več miru
Zgrabi toraj Jurija
In gre ž njim do sosedu.

Ko do njega prišel je
Ves od jeze tresil se
Reče: to je vže sam vrag,
Norca z mene 'met če vsak!

Zdaj celo vže „cajtinge“
Moje piševo ime!
Kaj bi clovek pač začel
Alj bi k „burkelmojstru“ šel?

To se mora tožiti
In sodnik razsoditi
Ali to pravica je
Če tak „šmirblatt“ piše se.

Vbogi sosed skor ne ve
Kar bi rekel, — sčasom le,
Odgovor mu taki da:
„Pojdi prašat dohtarja.

„Ta naj bolje umel bo
Kar storit' imaš za to
Da se „slavno“ ti ime
Več ne piše v „cajtinge“.

Z odgovorom zadovoljn
Vzame Strelc veselja poln
Listek Spušo Jurija
I na dom ž njim odecpla.

Praznično obleče se
Dolgi kožuh do pete
In čez rame torbico
V njo pa Jurja s pušico.

Zdaj od doma se poda
In gredé za se mrmra:
Čakajte moziči vi
Belil bodem Vam kosti.

Da ne boste z menoj si
Nikdar norcev kazali,
Satisfakc'jo 'meti čem
To vam zdaj naprej povem!

Tak mrmraje pride že
Blizo Ričetmeksike
Kjer pokazat dohtarjo
Hoče „Jurja s pušico“.

Ko do hrama pricaplja
Tje do dohtarjevega
Koj izvleče kapico
Z glave - hajd pod pazduho.

„Jurja s pušo“ pa v roke
Vzame s svoje torbice
Da bi 'mel pripravljen'ga
Za sodnika dohtarja.

Misli: zdaj je čas za me
Ter na vrata trkat gre
Kjer je uradnija b'la
Za sodbó odločena.

V hišo stopi — hopsasa
Vidi vže pri mizi ga,
Ki mu bode svetoval
Jurji s pušo mast pobral.

Se pokloni mu do tal
Dober dan gospod! je djal
Tožit prišel sem moža
Jurja s pušo drznega.

Zakaj se predrznol je
Mene dajat v cajtinge
In podobo še celo
Mojo v liste mažejo.

To trpeti se ne sme
Meni „satisfac'ja“ gre
Toraj prosim Vas gospod
Kažite mi pravo pot!

Kaj storiti da imam
Da to reč prav dokončam
Naj velja karkoli če
Jurju stresti čem zobe.

Dohtar, mila dušica,
Strelec rahlo se smehlja
I mu reče: „Pojte le
Od kod ravno prišli ste.

„Drug' ne rečem Vam na to
Kakor da bi bolje blo
Vas poslati kratek čas
Vnemški gradec v norenhas!“

Velko Nedeljaki.

Uganjke.

1.

Poetje ine prepévajo,
Mladenči va-me zévajo.
Če na-me laje psiček
Pokažem mu rožiček.
Vradniki kot ženice,
Častniki a device
Po meni kaj zdihujejo,
Me težko pričakujejo.

2.

Svetá sem prvo mesto štet,
Nazaj me beri sem cel svet.

3.

Sem sod brez dna,
Požrem, kar se mi dá.
Za to so Srbi me spoznali,
In tud' po tem imé mi dali.
Slovencu sem po reki znan,
AČehu po predméstji. Vgan'!

4.

Starorimski napis na trdnjavi devici.

NO BENE SILENI — DA METVS PODI.

Rešitev uganjk prihodnjič.

Ravnopravnost v Tr—oji!

Trabant: Sem, s prokletim slovenskim zavratinikom!

Švab: He gospod! vsaj jaz nisem Slovenec in v našem mestu je zabranjeno samo Slovincem narodne barve javno nositi, torej — bom prosil!

Trabant: Oj ti grdi Švab! — zmotil sem se — glej pa da mi odideš, koder si prišel!

Besede *Rebusa* v šte. 7 pomenjajo: **Juri s pušo.**

Naš hrabri rodoljub g. Matija Žvanut v Trstu je nam jedini pravo rešitelj poslal.

Konjičeva skakalnica.

ce	moj,	Slo-	ro-	pa-	o-	Jo-	In
naš	ža-	ri-	Da	van	ni	ro-	brá-
ček	Tis-	ji,	kte-	do-	ni-	La-	če
Mad-	rih	Jur-	te	ho-	to-	niš	je
ri	stre-	volj	tar-	va-	mek	vsá-	to
Za-	šku-	Ju-	laj	žan	ni,	Slo-	tvoj!
oj!	tis-	ni,	To	ček	ti-	to	ki
Nem-	to	oj!	te	o-	dan.	Jur-	ce

(Kdor rešitev vèrzov prvi pošlje, dobí skozi 6 mesecev naš list zastonj.)